

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

wanneer je een tijdje vrij bent geweest, omdat je vakantie hebt gehad of om een andere reden afstand hebt genomen van je werk, kan het maar zo zijn dat je weer moeten wennen aan het gewone ritme.

De eerste werkdagen na een periode van rust worden vaak als stressvol ervaren.
Iedereen rent en vliegt en je kunt maar moeilijk aanhaken.

Iets dergelijks is ook aan de hand in ons Evangelie van deze paaszondag.

Na de rust van de sabbat gaat het meteen los.

Het is een drukte van belang op die morgen van de eerste dag van de week.

Maria Magdalena begint ermee.

In alle vroegte gaat ze naar het graf.

Ze wil dicht bij de Heer zijn.

Dat heeft ze heel zijn leven gedaan.

Van het begin af aan in Galilea was ze dicht bij Jezus.

En dat bleef ze tot aan het eind.

Ze stond er, afgelopen vrijdag op die Schedeplaats toen haar Heer stierf aan het kruis.

En even later was ze er weer, als getuige van zijn begrafenis.

En nu gaat ze opnieuw op pad om dicht bij haar gestorven Heer te zijn.

Maar nadat ze bij het graf gekomen is en de steen weggerold ziet, trekt ze haar conclusies.

Ze rent terug naar de stad om eerst Petrus en daarna Johannes op de hoogte te brengen van het dramatische nieuws: Jezus' lichaam is verdwenen.

Dan is het aan Petrus en Johannes om te rennen.

Ze haasten zich naar het graf, waarbij duidelijk wordt dat Johannes sneller loopt dan Petrus.

Daar, bij dat open graf, doen beide Apostelen de ene ontdekking naar de ander.

De doeken liggen er nog gewoon op hun plek.

Maar, zo ontdekken ze als ze eenmaal binnen zijn, de zweetdoek die over het hoofd lag, ligt er niet meer bij.

Het is alsof de cocon is opengebrosen en het lichaam eruit weg is.

Bij het zien van dit bewijs, ontwaakt het geloof van Johannes

Het geloof dat de Heer werkelijk verrezen is.

De boodschap van Pasen zien en geloven.

Het is opvallend dat de versie van het Paasverhaal bij Johannes niets vertelt over engelen.

Afgelopen nacht hoorden we er wel over.

Zij legden uit waarom het lichaam van Jezus verdwenen was.

'Hij is hier niet, Hij is opgewekt, zoals Hij gezegd heeft.'

Maar vandaag geen boodschap van engelen, geen hemelse verschijningen.

Alleen maar twee mannen bij een leeg graf.

Blijkbaar moeten deze mannen hun ogen goed de kost geven en vervolgens zelf hun conclusies trekken.

Ze moeten getuigen zijn van de verrijzenis, zodat ze gaan geloven dat de Heer is verrezen.

Zo spreekt Petrus is later over, we lazen het in de eerste lezing.
Het gaat dus om zien en geloven.
Door te zien komen ze tot geloven.
Maar hoe gaat dat in zijn werk?
Om daar antwoord op te geven moeten we een onderscheid maken tussen kijken en zien.

Kijken deed Maria Magdalena.
Ze keek van een afstand naar de weggerolde steen, trok haar conclusies en rende terug.
Kijken deed Johannes ook toen hij als heerst bij het graf kwam.
Hij boog zich voorover, keek in het graf, zag de doeken liggen.
Maar hij ging niet naar binnen.
Beide mensen bleven op een afstandje staan kijken.

Het is Petrus die het graf in stapt.
Hij blijft niet op een afstandje toekijken om vervolgens conclusies te trekken.
Nee, hij stapt naar binnen en ziet de bewijzen liggen.
Alleen door in te stappen in het verhaal van God kan geloof ontwakken en groeien.
Dat is wat dit verhaal van Pasen ons vertelt.

En nu voelt u hem al aankomen: hoe zit dat bij u?
Hoe werkt die Paasverhaal nou door in uw leven?
Kijkt u of ziet u?
Blijft u op een afstand staan kijken en trekt u vervolgens een conclusie?
Of gaat u mee het graf in, ziet u wat daar aan bewijzen liggen en gelooft u?

En dat geloof hoeft niet eens ineens heel groot te zijn.
Dat was het bij de Apostelen ook niet, want hoewel Johannes geloofde - zoals er staat - ook hij zal op dezelfde avond angstig achter gesloten deuren zitten met de andere leerlingen.
Zijn geloof is niet ineens zo groot dat het alle angsten overwint.
Zo werkt geloven niet.
Het laat onze angsten en negatieve gevoelens niet als bij toverslag verdwijnen.
Maar het geeft wel een nieuw besef.
Het besef dat ons leven met Christus geborgen is in God, zoals Paulus het verwoordt in de tweede lezing.
En niemand die het daar weg kan roven.
Ja, ons Paasgeloof wordt vandaag tot leven gewekt.
Kom tot zien, kom tot geloof.

Gelooft zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid.
Amen.